

В Е Л И К Д Е Н

1. Защо е ВЕЛИК този ДЕН?

Защото слезият на Земята Бог, роден в плът като Човека Исус Христос, е възкръснал с ново тяло, след като е бил осъден несправедливо на смърт чрез разпъване на кръст от хората, като по този начин е понесъл справедливото наказание на Бог Отец за вечно отделяне на човека от Него заради неговите грехове, доброволно поемайки ги като Свои, за да го направи способен за живот с Бога сега и във вечността.

2. Как мога да съм сигурен, че това е вярно?

Като започна да живея по Божията воля сега и очаквам с вяра, че ще продължа да живея така и след смъртта на тялото там, където е Той.

3. Как става това?

Като извикам към Бога да ме избави от греха и Той, Който чака това, ще ми даде да осъзная значението на заместителната смърт на Господ Исус Христос на кръста на Голгота и последвалото я възкресение и ще ме изпълни със Своя Дух, правейки ме способен да живея по Неговата воля и да побеждавам греха в себе си и в света – нещо, което никой и нищо на Земята не може да направи, тъй като всичко е белязано от греха и неспособно да се пребори с него поради слабостта.

4. Какво се случва след това?

Случва се това, което би се случило, когато един любящ баща и едно обичащо го дете биха направили, ако се сдобрят и съберат, след като са били скарани и разделени! Те отново стават едно семейство, скрепено и поддържано от връзките на любовта и принадлежността, и продължават живота си заедно.

5. Как да празнуваме Великден?

С радост, благодарност, ядене и пиене и с малко тъга, защото този празник нямаше да се случи, ако човекът беше последвал доброто и не беше опитал злото.

6. Как мога да зная, че има Бог?

Като мисля и разсъждавам логично. Кое от следните две противоположни твърдения е вярно?

- (1) Няма Бог и светът се е самосъздал от нищото.
- (2) Има Бог и светът е създаден от Него, за да могат и други същества да опитат блаженството на живота.

7. Има значение!

Съществуването на Бога има значение! Има значение не какво ние мислим за Него, а какво Той мисли за нас. Ако сме родени без наше участие и умираме без наше съгласие, добре е да (се) попитаме с чие участие и съгласие става това, защо изобщо става и какво най-накрая се получава. И Бог, Който познава всяко наше състояние на ума, ще ни даде да проумеем отговорите на тези въпроси.

„Бог, който е направил света и всичко, което е в него, и тъй като е Господ на небето и на земята, не обитава в ръкотворни храмове, нито са Му потребни служения от човешки ръце, като че ли има нужда от нещо, понеже Сам Той дава на всички и живот, и дишане, и всичко.

Той е направил от един човек всички човешки нации да живеят по цялото лице на земята, като е определил предварително назначени времена и граници на заселищата им; за да търсят Бога, та дано биха Го напипали и намерили, макар и Той да не е далеч от всеки един от нас; защото в Него живеем, движим се и съществуваме; както са казали и някои от вашите поети: „Защото дори Негов род сме.“ И така, тъй като сме Божи род, не бива да мислим, че Божеството е подобно на злато или на сребро, или на камък – на нещо, изработено с изкуство и човешка измислица.

Бог, без да държи сметка за времената на невежеството, сега заповядва на всички хора навсякъде да се покаят, защото е назначил ден, когато ще съди света справедливо чрез Човека, когото е определил; за което е дал уверение на всички, като Го е възкресил от мъртвите (**Библията, Деяния на апостолите, 17 глава, 24-31 стих**).